

o Binkošti na Bledu. Sklene se, prirediti na binkoštno nedeljo zabaven večer s petjem in morda še kaj drugega. Voli se krajevni odbor, kateri naj preskrbi vse potrebno za zborovanje. Tudi delegatje za parlament se volijo. Priprave in podrobnosti naznani itak „Zaveza“ sama, vsled tega se ne spuščamo v podrobnosti.

Književnost in umetnost.

Zvonček. Ta najlepši in vedno zanimivi, izborno uredovani ter bogato ilustrovani list za slovensko mladino ima v 5. številki vsebino: Dihi maja. Zložil Cvetko Slavín. — Grajski lovec. Spisal Rajko Levin. — Pridi k nam v gosti! Zložil Fr. Žgur. — Pastirček (s podobo). Zložil Leon Poljak. — Oče naš. Spisal Ivan Kern. — Tri Vile. Zložila Anka Zupančič. — Ali nisem pravil? (s sliko). Spisal Andrej Rapé. — Kdaj zopet? Zložil Ivan Jakše. — Za vasjo (s sliko). Spisal Ivo Ivič. — Žabi. Priobčil Ivan Podgornik. — V bukovem gozdu. Zložil Al. Pin. — Pomladne pesmi. Zložil Ivo Danič. — Pouk in zabava: Starinski napis (s sliko). — Naloga. — Za kratek čas. Demant. — „Zvonček“ toplo priporočamo!

„Slovenka“ št. IV. prinaša sledečo vsebino: „Ženstvo na naših višjih državnih šolah, dr. I. T. — „Pesem“, Vida. — „Kdo in kaj“, R. V. Lačevski, Ljubljana. — „O ženi in njeni ravnopravnosti“, Abditus, Ljubljana. — „Narodna vzgoja“. — „Umiranje“, I. S. Machar. (Gospoj Ottiliji Sklenarovi Mali). — „Slovensko splošno žensko društvo“, Mila Dobova. — „Kamenčki“, Kristina. — „O spolni vzgoji“, Lina Lavričeva, Ljubljana. — „Predlogi v rešitev ženskega vprašanja“, poroča Franjo Klemenčič, Trst. — „Nove knjige“. — „Beležke“.

Umetniška razstava v Zagrebu. V umetniškem paviljonu v Zagrebu se je predvčerajšnjem popoldne otvorila umetniška razstava, katero sta priredila slikarja Medović in Iveković v družbi drugih slikaric in kiparjev. Vseh del je 260. Največ del je Medovićevih in Ivekovićevih. Zastopani pa so tudi še P. Vučetić, V. Rimay, Sitzer, grofica Sichy, Zora pl. Halper, gđc. Helbl, Vl. Pavić, H. Brodjočin in Senoa. Na dvomimo, da pohiti več Slovencev in Slovenk na to prekrasno razstavo umetnosti bratskega naroda.

Prešernove poezije v nemškem prevodu se že tiskajo ter izidejo bržčas že pred Binkošti. Uredil jih je gosp. dr. Fran Vidic, urednik državnega zakonika na Dunaju. Prevede pa je poleg urednika oskrbelo nekaj drugih slovenskih in nemških poetov.

Vstajenje. 100. snopič „Slovanske knjižnice“ je prinesel VII. zvezek Tolstega romana „Vstajenje“. Prevod prinaša popoln spis, torej tudi ona mesta, ki jih je ruska cenzura črtala. V prihodnjem zvezku izide konec tega slavnega romana. Vsak zvezek stane 40 vin.

Vestnik.

Učiteljski konvikt v Ljubljani: G. Ivan Šemrl, učitelj v Lescah. 100 K; g. Avgust Korbar, nadučitelj na Premu, 6 K; tvrdka Fr. Ksav. Sovan 20 K 16 h.

Sub auspiciis Imperatoris bo promoviran dne 13. t. m. v slavnostni dvorani graškega vseučilišča doktorjem filozofije tukajšnji učiteljski profesor g. Fran Flešič. Iskreno čestitamo!

Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade. Znano je gotovo tudi čitateljem našega lista, kako je dr. Šušteršič spletkaril in ruval proti neomadeževanemu, vse časti vrednemu in vlezaslužnemu dr. Ivanu Tavčarju ter mu skušal omajati zaupanje in ugled pri volilcih. Hvala Bogu, ta namera se dr. Šušteršiču ni posrečila. Zgodilo se je baš nasprotno; dr. Šušteršič je obračal, Bog je pa obrnil; dr. Tavčar je dr. Šušteršiča dne 1. t. m. v državni zbornici popolnoma uničil. Dr. Šušteršič je na Dunaju poli-

tičen mrtvec. Čast in slava dr. Tavčarju, Iv. Plantanu in drugim naprednim poslancem, ki so porazili moža, ki je govoril, da je nova šola prokletstvo za ljudstvo.

Iz dr. Tavčarjevega govora v državnem zboru: „Ko sem zadnjič v zadevi nadvojvode Frana Ferdinanda glasoval za otvoritev debate, storil sem to z najboljšim namenom.“

Mi liberalni Slovenci zastopamo stališče, da je nova šola za nas „noli me tangere“, katerega se ne sme dotakniti. (Živahno odobravanje.) Toda naši klerikalci imajo obsežen, velikanski apetit na to šolo. Bili smo zato mnjenja, da je v zadevi nadvojvode potreben razgovor, umeje se ob sebi da v tistih mejah, ki jih predpisuje dolžno spoštovanje do članov cesarske hiše.

Jaz sem, tega ne tajim, jaz sem dober Avstrijanec, dasi svoje lojalnosti in svojega katolicizma, ki morda ni tako oguljen, (Veselost in pritrdjevanje), ki je morda boljši, kakor pri marsikom, ki tu pred menoj sedi, ne nosim na roki in na jeziku; jaz sem dober Avstrijanec, ker sem prepričan, da je obstanek celokupne države neizogiben življenski pogoj za moj mali narod, in če naj ne pride do tega, gospodje vsenemci, da bodo nemški konji na potu k Adriji hodili po naših telesih. Že zato sem Avstrijanec in ne glede na kaj drugega.

Gosp. Šušteršič pa je moje takratno glasovanje ožigosal kot veleizdajstvo in stvar v „Slovenca“ aviziral. Znan njegov manever je, da se rad z liberalnimi ljudmi drapira in tako je opozarjal na to, da so bili Mladočehi ogorčeni, da sem se jaz drznil glasovati za otvoritev debate. (Posl. dr. Brzorad: Pa to ni resnično). Vem, da to ni resnično, ali brzojavilo se je tako. To je stara finta naših klerikalcev, da, kadar pridejo v stisko, iztaknejo kje kakega starega, častitljivega brezimnega moža in potem pišejo: Neki pristaš liberalcev, častitljiv starček, je obsodil taktiko liberalnih Slovencev. In tako si zdaj neprestano pomagajo s fingiranimi Mladočehi, ki baje vse obsojajo, kar delajo in store liberalni Slovenci. Vsled tega sem zdaj v vseh klerikalnih listih ožigosan kot veleizdajalec, kot sovražnik cesarske hiše, in stare babe, ki spadajo h klerikalni stranki (veselost), pričakujejo povsem resno, da bom v prihodnjih dneh na dvorišču kake vojašnice kot veleizdajalec ustreljen. (Veselost.) To je način bojevanja dr. Šušteršiča in meni se zdi ta način malo slovanski.

Zakaj se nikdo njegovih kranjskih tovarišev ni oglasil za dr. Šušteršiča? „Soča“ piše: „Zakaj se nikdo izmed članov Šušteršičevega kluba iz Kranjske ni potegnil v strahoviti sodbi v drž. zboru 1. vel. travna v kakem govoru za svojega šefa, tako, da se je moral revež Šušteršič sam braniti, kar v tem slučaju ni bilo dostojno?! Dr. Žitnik ni smel za Šušteršiča vstopiti, ker je imel v dež. zboru kranjskem ljubeznivo stvar zaradi častne besede in je Hauffov mož brez sence! Zagrmelo bi po vsej zbornici, če bi bil dr. Žitnik vstal in se potegnil za svojega šefa, in Slovenci bi imeli tudi to čast, da bi v državnem zboru drugemu našemu poslancu, ki kmete zastopa, očitali neko umazanost!“

(Dr.) Vencajz tudi ni smel nastopiti s svojo sulico. Imel je opraviti nekaj z dacom. Njegova gospodarska družba je bila zaradi tihotapstva obsojena v denarno globo in Vencajz so poslali kot uradnika v zasluženi penziji. Če bi se bil tudi ta oglasil za svojega šefa, bi bili tretjega slov. „kmetskega“ poslanca v zbornici postavili — na pranger!

„Vodja“ Povše se tudi ni upal na dan, ker bi se razpravljalo o njegovem penzioniranju v najboljših moških letih, in to zopet ne bi kazalo slov. kmetskim poslancem prijaznega lica!

Ostala sta še Pfeifer in Pogačnik. Pfeifer ima v svoji lajni le eno melodijo: poškodovanje po toči. Ta ni mogel za Šušteršiča vstopiti, pri najboljši volji ne.

Pogačnik je bil tih ko zid. Ta je pa vzel korajžo v generalni zakup!

Tako, slov. kmet na Kranjskem, taki so tvoji zastopniki, ki so ti jih usilili klerikalci pod znamenjem verskega boja!